

KAZALIŠTE Premijera »Sjećanje vode« Shelagh Stephenson u režiji Ivice Šimića

Lamentacija o varljivim sjećanjima

S obzirom na to da je Šimić očito stvarao sa željom da dobije snažnu salonsku konverzacijsku dramu, gorući problem je nastao u radu s glumicama

Helena BRAUT

Ansambli osječkoga Hrvatskoga narodnog kazališta već duže vrijeme ima problema s odnosima snaga u ansamblu, ženski dio je načelno jači i spremniji za glumačke zadatke. Iako je to već notorna činjenica, konkretna rješenja još nisu na vidiku.

Stoga je sasvim logično da se postavljaju uvjetno rečeno ženski komadi kao »Desdemon«, »Osam žena«, »Krcmarica Mirandolina«, »Kurve«...

Jedan takav je još 2000. otkrio i otkupio za njega prava glumac, redatelj i umjetnički ravnatelj »Male scene« Ivice Šimić te ga ovom prigodom ponudio osječkom HNK, odnosno umjetničkom voditelju Drame toga kazališta Jošku Juvančiću. Riječ je o humornoj drami »Sjećanje vode« (The Memory of Water) britanske glumice i dramske spisateljice Shelagh Stephenson (1955.) (prevela ju je Lara Hölbling Matković), premijerno izvedenoj u subotu, u Šimićevoj režiji.

Tematiziranje sjećanja

»Sjećanje vode« je prva drama koju je autoricu pisala za kazalište, a tematizira varljivost sjećanja triju sestara koje se susreću netom prije pogreba svoje majke. U izrazito stresnoj situaciji izlazi će na svjetlo stare boljke, grčehova, međusobna optuživanja...

Tatjana Bertok-Zupković, Nela Kocsis i Sandra Lončarić Tankosić u predstavi »Sjećanje vode«

Ivica Šimić nije mnogo kratko integralni tekst, što je vjerojatno ozbiljna pogreška jer se i inače klišeizirana radnja doima vrlo razvučenom, sporom, s višekratnim padovima u dinamici i tempu, a i na atraktivnosti gube potencijalno zanimljiviji prizori koji se zaodijevaju u banalnost. Također, stječe se dojam da u predstavi nije bilo ozbiljnijih, dubljih i maštovitije izrežiranih prizora, već samo redanje staličnih dramskih slika - organiziranje ulaza i izlaza. Samo poetičnost završne scene sa snijegom što prodire u kuću, daje naslutiti kako je to, inače, vrlo tankočutni redatelj koji ovdje nije iskoristio čak ni moguću metaforičnost upisanu u komadu.

Negledljiva karikatura pijanstva

S obzirom na to da je Šimić očito stvarao sa željom da dobije snažnu salonsku konverzacijsku dramu, gorući problem je nastao u radu s glumicama, dakle, navodno, adutom cijeloga projekta. Slavni glumački trio - Nela Kocsis, Tatjana Bertok-Zupković i Sandra Lončarić-Tankosić - vrlo su dobre u persiflažama, no ovako mišljena predstava traži sjajnu koncentraciju i iznimno točnu i studioznu uživiljenost,

jer je svaka površnost pogubna, a karikaturnost kontraproduktivna.

Izuzmemo li činjenicu da s glumicama nitko sustavno ne radi na scenom govornu (u tom segmentu one su endemična pojava u hrvatskom teatru), može se reći da je Kocsis samo na trenutke uspijevala dočarati ulogu psihički lomljive liječnice Mary, primjerice, u dijalogu sa svojim ljubavnikom Mikeom kojeg suho tumači Velimir Čokljat, dok je Lončarić-Tankosić gradila svoju Catherine na izvanjskim efektima i simpatičnim govorima. Bertok-Zupković 20 minuta je na sceni predočava

očajnu i pijanu Teresu, ne mareći za stupnjevanje toga pijanstva, trijezneći se u hipu te prešavši potpuno u negledljivu karikaturu. Mira Perić-Kraljik (majka Vi) u jednom od najznačajnijih dijaloga s kćerkom ostaje potpuno nejasna, gotovo eterična (s negativnim predznakom) baš kao što je i njezina pojava na sceni, kao sablasni duh uoči svoga sprovođa. Solidno i uravnoteženo ulogu Franka glumio je Davor Panić.

Scenografkinja predstave je Tanja Lacko, funkcionalne kostime je kreirala Mirjana Zagorec, dok je glazbu skladao Igor Karličić.

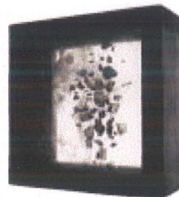
Houston

Fotografi iz Hrvatske na izložbi u Houstonu

HOUSTON/ZAGREB - Urednici časopisa »Epoha« Marko Pekica i Elia Pekica Pagon sudjeluju na izložbi fotografija »Never Been To Houston«, koja se od 9. ožujka do 14. travnja održava u Umjetničkom centru Lawndale u Houstonu, doznaje se od autora. Na izložbi, koja je privukla mnogobrojne profesionalne fotografe iz svih krajeva svijeta, sudjeluju autori koji nikad nisu bili u Houstonu, a svaki od njih izložio je po 42 fotografije. Zadaća im je bila da u svojoj mašti zamisle Houston te da sličnost sa zamišljenim pronadu i fotografiraju u svojim gradovima.

Na izložbu su se odazvali fotografi iz Australije, Irana, Italije, Danske, Japana, Škotske, Novog Zelandca, Ekvadora, SAD-a i Kanade. Otac i kći Pekica iz Zagreba poslali su fotografije modernih poslovnih tornjeva i zgrada kakve u Houstonu niču preko noći, ali i romantične fotografije parkova, velebnih i povijesnih zdanja te uličnih glazbenika i prosjaka, kojih u Houstonu gotovo nema. [Hina]

Izložba Antona Vrljića u Ljubljani

Stakleni objekt: Rad Antona Vrljića

ZAGREB/LJUBLJANA - Anton Vrljić izlazi do 30. ožujka u Galeriji spomeniško varstvenoga centra u Ljubljani svoje radove pod nazivom »Sunčeva polja: stakla objekti«. Vrljić je 1982. diplomirao slikarstvo u klasi Raoula Goldonića na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, a uz neprekidno bavljenje slikarstvom i grafičkom posljednjih godina istražuje medij stakla, posebno se posvećujući tehnicu vitraja. Od 2004. radi kao suradnik na zagrebačkom ALU, gdje vodi kolegij tehnike i umjetnost stakla.

Kako u tekstu kataloga ukazuje Iva Körbler, ciklus staklenih objekata koje Anton Vrljić radi u zadnje dvije godine nosi u sebi iskustvo informala, neokspresionizma, siromašne umjetnosti, svih onih stilsko-poetoloških određenja koja pogodaju umjetnike u kriznim, pre-vratničkim, neizvjesnim vremenima. [B. V.]

KONCERT Autorska večer Dubravka Detonija u »Preporodnoj dvorani« u Zagrebu

Zvukovne slike »bezveznih sanjarija«

Mirta ŠPOLJARIĆ

Već pet i pol punih desetljeća, postajući svjestan sebe u prvim trenucima buđenja, spašavam obezglavljeno-izbezumljene zvukovne slike, nasilno istjerane iz svojih divnih premda nepametnih i zapravo bezveznih sanjarija, napisao je Dubravko Detoni u programskoj knjižici objavljenj u povodu autorske večeri, koju su mu u subotu u Preporodnoj dvorani palače Narodnoga doma u Zagrebu priredili Hrvatsko društvo skladatelja i »Cantus«. Koncertom kojim su se prisutni prisjetili nekoliko zanimljivih trenutaka njegova skladateljskog opusa, među kojima je bila i jedna praiizvedba za glasovir, Dubravko Detoni obilježio je sedamdeset godina života i niz godina promišljanja zvukovnih obzora.

Te su mu se večeri pridružili višegodišnji glazbenici suputnici, ali i neki mlađega naraštaja, koji će tek eventualno postati značajniji interpreti Detonijevih djela.

Koncert je započeo »Egzaltacijama« za dva saksofo-

Izvedba »Egzaltacija«: Saksofonisti Gordan Tudor i Tomislav Žužak

na (1989.) u interpretaciji Gordana Tudora (sopran saksofon) i Tomislava Žužaka (alt saksofon), dvaju vrlo perspektivnih mladih glazbenika, koji se polagano, ali sigurnim korakom penju na

ljestvici izvedbene kvalitete. Potom su Gudački kvartet Rucner i Danijel Detoni, jedan od očevih najodanijih interpreta, izveli »Glasovirski kvintet«, koji je zapravo razrada skladbe »Zovu me

Tryor« (2004.).

Nakon trideset i sedam godina od prvoga nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama, ponovno se sastao »Acezantez«, ovoga puta u sastavu Ivana Bilić, vibrafon

i ksilofon, Saša Nestorović, tenor saksofon i sam Dubravko Detoni za glasovir. Prigodno su se našli da bi izveli »Follow me«, s kojim je 1993. Ivana Bilić debitirala u Acezantezu na Festivalu u Kopenhagenu.

Slijedila je praiizvedba »Skladišta malih predmeta«, klavirskog uradka posvećena skladateljevu sinu, koji ju je ovom prigodom, iako zapravo s petnaest godina zakašnjenja, praiizveo.

Večer su zaključili članovi Zagrebačkoga kvarteta saksofona, interpretacijom »44 per 4 in 4« za kvartet saksofona i vrpce, s kojim skladbom prilično često predstavljaju Detonijev opus u inozemstvu.

Koketiranje sa svim raspoloživim utjecajima, ispitivanje zvuka u sebi i izvan, prekonstruiranje strukturalnih zalihosti, određene minimalističke tendencije, kao i izazivanje interpreta, ukazuju se nekima od osnovnih Detonijevih preokupacija unatrag čitavih sedamdeset godina. Bilo da ostanu u okvirima glazbe, ili prodiru izvan njezinih granica.